

Diplomová práce s tématem Tvorba Pavla Kohouta v letech 1979-1989 zpracovává úsek Kohoutova života a tvorby během jeho exilového pobytu v Rakousku. Cílem práce bylo zjistit charakteristické rysy prozaického umění Pavla Kohouta a zároveň srovnat dobové recenze vybraných děl a zjistit jejich styčné a odlišné body. První část práce se zabývá životním osudem Pavla Kohouta ve zvoleném desetiletí. V druhé části se soustředí na rozbor děl *Nápady svaté Kláry*, *Hodina tance a lásky* a *Kde je zakopán pes*. Závěrečná část zkoumá dobové recenze s cílem najít jejich shodné a rozdílné body.

Analýzou jednotlivých textů došla autorka ke zjištění, že Pavel Kohout v exilu pokračuje ve své poetice, ale zároveň se v jeho práci objevuje prvek autentizace. Své fabulační schopnosti prokazuje v dílech *Nápady svaté Kláry* a *Hodina tance a lásky*. Hodnota memoárománu *Kde je zakopán pes* spočívá zejména v jeho žánru, který se nachází mezi literaturou krásnou a literaturou faktu. Autorka dokázala, že Kohout v tomto díle své paměti beletrizuje, čímž zvyšuje estetický účinek díla. Srovnáním vybraných recenzí autorka došla k závěru, že literární kritika vnímá Kohoutovy romány rozporuplně, přičemž u *Nápadů svaté Kláry* a *Hodiny tance a lásky* nejvíce oceňuje zpracování zvolených témat. Memoáromán je často kritizován pro Kohoutovy jednostranné soudy, na druhou stranu je přijímán jako věrné svědectví komunistického režimu.